

gaaende de Forholdsregler, der bør iagttages til Betryggelse med Hensyn til Hunde, § 3, bestemte Betaling for Hundetegn forhøjes til det Dobbelte. Den forhøiede Betaling tilfalder Communiens Kasse.

For Hunde, der bestandigt holdes, hundne, ere Eierne fritagne for at betale nogen Afgift.

§ 2.

De med Hensyn til Anmeldelse af og Betaling for Hunde i Kjøbstæderne gjældende Bestemmelser komme ogsaa til Andendelse i Frederiksberg, Frederiksøært, Marstal, Silkeborg, Vøgstør og Nørre-Sundby.

Landdistricter, som have Communalbestyrelse sættes med en Kjøbstad, anses i den heromhandlede Henseende som hørende til Kjøbstaden.

§ 3.

Enhver, der paa Landet holder Hund, er pligtig til derom at gjøre Anmeldelse til Sogneraadet og hos dette at løse et Tegn, som Hunden altid skal bære anbragt paa et Halsbaand. I en dertil af Sogneraadet indrettet Protocol indføres en Betegnelse af hver enkelt Hund, med Beskrivelse af Eierens Navn og Nummeret paa det for Hunden løste Tegn.

Anmeldelse skal første Gang finde Sted i Løbet af October Maaned 1867. Efter den Tid skal enhver ny til Communen ankommen Hund anmeldes inden Forløbet af 1 Maaned og en i Communen opfødt Hund, inden den er bleven 2 Maaneder gammel. De løste Tegn, der kun ere gjældende for eet Aar, fra 1ste October til 30te September, skulle ombyttes i Løbet af hvert Aars October Maaned.

Enhver paa Landet, der har egen Hundsstand, er berettiget til at erholde udeleveret og aarlig fornyet Tegn til een Hund for 16 β. Forvrigt er Betalingen for et Hundetegn, saavel som for sammes Fornøelse, 2 Rd., dog at ikkun det Halve bliver at erlægge for Fornøelsen, naar det ældre Tegn er løst for mindre end 6 Maaneder siden. Afgiftsbøbet tilfalder Communiens Kasse.

Overtredelse af de givne Forordninger straffes med en Bøde fra 1 til 3 Rd., der i Gjenstrafningstilfælde fordobles. Sager derom be-

handles politiretsligt, og Bøderne tilfalder Politikassen.

2) Underændringsforslag af Udvalgets Mindretal (Gad) til ovenstaaende nye § 3:

I første Linie efter „Hund“ indskrives: „som ikke stadigt er bunden“, og i 3die Stykke, 3die Linie indskrives foran „Hund“ det Ord: „løsgaaende“.

3) Udkastets § 5 affattes saaledes:

§ 4.

Enhver, paa hvis Grund der indfinder sig en løsgaaende Hund, som ikke er i Følge med Nogen, der vedkjender sig den eller kan give Oplysning om Eieren, er, forsaavidt Hunden hverken er forsynet med Tegn eller Mundkurv, berettiget til strax at aflive den. Har Hunden Tegn eller Mundkurv paa, kan den optages, og, naar 8 Dage ere hengaaede, efterat Optageren paa den ethvert Sted brugelige Maade har bekjendtgjort Hundens Opholdssted, samt at det er hans Hensigt at dræbe den, hvis Eieren ikke inden den nævnte Tidsfrist melder sig og erstatter den muligt forvoldte Skade samt Omkostningerne ved Bekjendtgørelserne og ved Hundens Røgt, 16 β. daglig, er Optageren berettiget til at dræbe Hunden.

4) Underændringsforslag af Udvalgets Mindretal (Sørgensen og Madsen) til ovenstaaende § 4:

Der tilføies Paragraphen som sidste Punktum: „Kan en Hund, som har gjort Skade, bevisligt ikke optages, er den Skadelidende berettiget til strax at aflive den“.

5) Efter Udkastets § 5 indsættes en ny § 5, saalydende:

§ 5.

Naar Nogen for Politimesteren angiver, at han selv eller nogen til hans Hundsstand hørende Person er bleven bidt af en Hund, eller at en saadan har ihjelrevet eller mishandlet hans Creaturer, og Angivelsen ved nærmere Undersøgelse findes at være rigtig, har Politimesteren